

UVOD

Svaka nacionalna ekonomija i njen dugoročni razvoj zavisi gotovo isključivo od kvaliteta njenih ljudskih resursa. U tom slučaju, korišćenje tih resursa i ulaganje u njihov kvalitet predstavljaju primarni faktor razvoja. Sistem obrazovanja osnovna je infrastrukturna pretpostavka rasta i razvoja isto kao što je to i sistem transporta, energetski sistem, mreža institucija i zakonodavstvo. Okruženje u kojem se odvija privredni razvoj danas pruža određene prednosti ali i ograničenja. Prednosti ali istovremeno i izazovi javljaju se globalizacijom, otvorenom konkurencijom i informatičkim tehnologijama koje su sve to i omogućile. Ograničenja su u demografskoj strukturi stanovništva kao i u nasleđu negativne selekcije kadrova, rigidnosti institucija i zakonodavstva koji danas koči napredak i pozitivne promene u društvu. Savremene se nacionalne obrazovne politike u razvijenim zemljama temelje se na konceptu koji su proteklih decenija razrađeni u međunarodnim organizacijama koje se bave obrazovnom politikom (UNESCO, OECD, ILO, Savet Evrope, Evropska komisija) i koje ih preporučuju svojim članicama u sprovođenju nacionalnih obrazovnih reformi. To su koncepcija doživotnog učenja, odnosno koncepcija društva koje uči. Koncept doživotnog učenja i razvoja ljudskih resursa jednog sistema obuhvata i usklađuje različite oblike učenja u svim životnim razdobljima. To su: organizovano učenje (obrazovanje i obuka) koje može biti formalno (školoavanje) i neformalno te neorganizovano ili informalno učenje. Budući da se mora učiti čitav život, ali se čitav život ne može ići u školu, učenje se u odrasloj dobi, pa čak niti ono organizovano, uglavnom se ne odvija u školi nego u neškolskim organizacijama, odnosno tamo gde odrastao čovjek radi i živi. Zato društvo, i to tim više što je razvijenije, postaje društvom koje uči. Savremeni obrazovni sistem čini mreža školskih i neškolskih organizacija povezanih partnerskim odnosima. Škola više nije jedina obrazovna ustanova pa se razvoj ljudskih resursa jedne države ne sme redukovati na reformu školskog sistema. U razvijenim se zemljama sistemom razvoja ljudskih resursa obuhvata školovanje i mladih i odraslih te neformalno obrazovanje odraslih, a sve se više obzira poklanja i samoobrazovanju te informativnom učenju. Obrazovanje se danas smatra uslovom opstanka i razvoja modernih društava. Opstaju oni koji se najlakše prilagođavaju i prvi usvajaju novine. -1-

Seminarski rad

Jelena Sekulić

1. ZNANJE I OBRAZOVANJE

Trening predstavlja uvežbavanje stečenih znanja i veština, koja rezultiraju u relativno trajnoj promeni ponašanja. Obučavanje označava sticanje novih praktičnih znanja i veština potrebnih za rad, rukovođenje, upravljanje organizacijom, prema usvjenim pravilima, propisima i standardima. Obučavanje dovodi do promena u veštinama. • •1.1. Pojmovi i definicije Znanje je najvažniji ljudski resurs i kapital, a s obzirom na neophodnost imanja informacija (znanja) da bi se opstalo u stalno promenljivoj okruženju, današnje društvo nazivamo društvom znanja. U njemu je obrazovan čovek u središtu pažnje. Potrebno je definisati neke pojmove koji se koriste kao sinonimi za znanje: Pretvaranje znanja u suštinski resurs - menadžment ljudskih resursa se suočava s novim zahtevima, novim izazovima i novim odgovornostima. Znanje se prema novijim definicijama karakteriše kao individualna, nečujna pojava, usmerena na akciju, bazirana na pravilima i u stalnim promenama. S obzirom na kompleksnost termina, znanje se izražava kao KOMPETENTNOST. U vremenu, koje je pred nama, učenje postaje lična odgovornost. Ljudi treba da preuzmu odgovornost za svoje znanje i kvalitet posla koji obavljaju, ne čekajući da inicijative za sticanje znanja stignu od viših nivoa menadžmenta. Uvažavajući ove činjenice, može se zaključiti da budućnost i perspektivu imaju ona društva, organizacije i pojedinci koji budu imali neophodna znanja i veštine koji će im omogućiti da nadvladaju tako moćne i međusobno povezane sile kao što su brzina -2- • Obrazovanje znači sticanje i stalno inoviranje širih znanja iz primenjenih naučnih disciplina i poslovne prakse, relevantnih za delatnost i ciljeve preduzeća. • •tičnih znanja i veština. Razvijanje znanja je vezano za sticanje novih znanja, veština i sposobnosti koje omogućavaju pojedincu preduzimanje složenijih poslova, pripremajući ga za budućnost i zahteve koji tek dolaze. Razvoj dovodi do promena u stavovima i vrednostima.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com